

EL REY DEL GURUGÚ

RECU LL DE PREMSA I MITJANS COMUNICACIÓ

CATALUNYA

RADIO

FEMGIRONA - 3 Nov 2015

<http://femgirona.cat/gironaara/ferran-joanmiquel-dramaturg-i-director-teatral/>

TELEVISIÓ

TV GIRONA – Programa Té de Tot – 5 Nov 2015

<http://tvgirona.xiptv.cat/te-de-tot/capitol/te-de-tot-del-05-11-2015--part-2?s=0&e=721#.VjuVOhs-YuM.facebook>

PREMSA

El Punt Avui

Cultura - 5 Nov 2015

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/911880-lel-rey-del-gurugu-un-drama-huma-vist-per-un-gos.html>

La Crónica – Cultura – 10 Nov 2015

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/913260-lun-no-res-compartitr.html>

Diari de Girona:

Contracorrent - 4 Nov 2015

S'adjunta entrevista

'El rey del Gurugú', un drama humà vist per un gos

- Ferran Joanmiquel (Cos a Cos) i David Martínez (La Nave Va) s'alien per denunciar la situació dels immigrants subsaharians, en una obra que s'estrenarà dissabte a Celrà

Has llegit 2 dels 5 articles gratuïts d'aquest mes

Ja ets subscriptor? Fes-te subscriptor per només 48€ fins a final d'any 2016 (4 €/mes)

David Martínez, un gos anomenat Marley Foto: QUIM PUIG.

XAVIER CASTILLÓN - CELRÀ

El dramaturg i director Ferran Joanmiquel i l'actor David Martínez han sumat els seus dos respectius projectes de teatre social, Cos a Cos i La Nave Va, per produir l'obra *El rey del Gurugú*, que s'estrenarà dissabte al teatre de l' **Ateneu de Celrà** (19 i 21 h, 6 i 9 euros). *El rey del Gurugú* és un monòleg en què Martínez és Marley, un gos rodamón adoptat per l'Abdul, un dels immigrants subsaharians que malviuen en un dels campaments del mont Gurugú, a prop de Melilla, esperant el moment de saltar la tanca i entrar a Europa. Marley descobrirà que l'han adoptat per avisar dels atacs de la policia marroquina, i se sentirà útil. *El rey del Gurugú* vol mostrar, d'una manera atípica –tant per la veu triada, un gos, com per un espai escènic on el públic envolta l'actor i es converteix en un grup d'immigrants novinguts que escolten en Marley– “una realitat molt dura que s'ha de denunciar”. I per què un gos? Ho explica Joanmiquel: “Quan m'estava documentant, em va cridar molt l'atenció que tinguessin gossos als campaments per alertar-los de la policia marroquina, que és molt cruel –la Guàrdia Civil no és gaire millor, que consti–, i d'altra banda jo sentia que la meua experiència era molt llunyana de la d'un immigrant subsaharià i em costava posar-me en la seva pell, així que la mirada d'un gos m'oferia una perspectiva, diguem-ne, més poètica. L'obra té també moments de comicitat, i sóc conscient que el tema és molt dur, però intento fugir del sentimentalisme.”

Aquest és un text escrit en castellà, per tres raons, segons el seu autor: “Jo escric normalment en català, però em venia de gust provar altres llengües, que podrien ser també l'anglès o el francès, si les dominés prou. A més, pensava que era adient fer-ho en castellà per la proximitat dels fets amb Melilla, i també voldríem que l'obra no es quedés aquí i voltés per les Espanyes”, diu Joanmiquel, que ha trobat en el murcià David Martínez l'actor ideal, també perquè té el castellà com a llengua materna. El prestigiós fotoperiodista **Samuel Aranda** ha assessorat amb el seu coneixement dels campaments del Gurugú (“el lloc més dur on ha estat mai”) aquest projecte escènic que intenta finançar-se a través de **Verkami** i que també ha rebut una beca Kreas de l'Ajuntament de Girona.

[Desar la notícia al meu compte](#)

LA CRÒNICA**“Un no res compartit”****GISELA PLADEVAYA**

“Si poguessin, posarien tanques fins i tot als núvols.” És el lament d'en Marley: un gos rodamón, d'ulls expressius i receptor de poques carícies, interpretat per l'actor David Martínez. A través de les seves vivències, narrades en forma de monòleg, el públic que va assistir dissabte al Teatre Ateneu de Celrà es va posar a la pell d'un grup d'immigrants acabats d'arribar en un campament de la muntanya del Gurugú, molt proper a Melilla. Entrem a la sala en fila índia, agafant una bossa de plàstic plena, en gran part, de buidor. Són les nostres pertinençes, que hem de salvaguardar i no perdre de vista. Com a “novells”, en Marley ens adverteix que no som al paradís, sinó en un carreró sense sortida, ja que “molt pocs aconsegueixen saltar els filats i entrar a Europa”. Sentim l'experiència d'estar en un limbe, una terra de frontera. En aquest lloc de pas, “hi ha tanta concentració de misèria que la pobresa és compartida”: “El no res que tingueu, l'heu de conservar, sigui com sigui.” L'animal ens fa ser conscients de la situació en l'obra *El rey del Gurugú*, dirigida per Ferran Joanmiquel. En Marley, envoltat pel públic en rotllana, ens relata que no estava acostumat a l'amabilitat. El seu rumb va canviar en ser adoptat per l'Abdul, un dels immigrants subsaharians que malviuen al mont Gurugú. És qui li va posar el nom i el va dur al campament, on va descobrir que la seva missió era alertar de les actuacions de la policia marroquina. Se sentia útil, imprescindible. L'Abdul, però, estava esperant el moment oportú, perquè al Gurugú el futur no ve, és com un volcà adormit. I aquell dia va arribar. L'Abdul va marxar per intentar creuar cap a Europa i va lligar en Marley: “Ets un bon gos, perdona'm, algú cuidarà de tu.” Aquell dia, eren més d'un miler, una processó sense ànima. Però el protagonista, a qui va caldre poc per fer-nos sentir integrats i crear amb ell llaços, ens recorda que “la fe mou muntanyes i la por et mata”. I la Marie, que és qui llavors es va fer càrrec d'en Marley, també encarnava les ganes de prosperar. En aquesta sala d'espera a la terra promesa, el gos ens remou preguntant-nos, per tant, per què voldríem ser els seus protectors. Mentre els seus amos provisionals intenten agafar un destí difícil d'atrapar, en Marley opta per viure en una muntanya que trenca fronteres, on no hi ha disfresses. Ens ho van transmetre de manera magistral Joanmiquel i Martínez, que, agraït, fins i tot va posar fre a uns aplaudiments del públic sense aturador.

[Desar la notícia al meu compte](#)

DIARI CONTROLAT PER L'OFICINA DE JUSTIFICACIÓ DE LA DIFUSIÓ. PROHIBIDA QUALSEVOL REPRODUCCIÓ ALS EFECTES DEL ARTICLE 32.1, PARÀGRAF SEGON DE LA LLEI DE PROTECCIÓ DE DADES.

L'APUNT FINAL

Rafael de Ribot
PERIODISTA

DESOBEDIÈNCIA

El primer discurs de Carme Forcadell com a presidenta del Parlament va ser molt comentat per l'aparent contradicció entre la voluntat de ser una presidenta «de tots», la qual cosa demanda una actuació formalment impecable i una posició políticament neutre, i el seu clam a favor de la república catalana, que ja apuntava quina era la prioritat de la seva presidència. Amb aquests precedents, a ningú pot sorprendre la posició de Forcadell davant del primer conflicte que ha hagut de gestionar. La presidenta del Parlament ha decidit tirar endavant amb els tràmits per fer possible el ple que ha de debatre la proposta rupturista impulsada per JxSí i la CUP tot i l'oposició de la resta de grups. Tot apunta que es discutirà i s'aprovarà dilluns, poc abans que comenci el debat d'investidura. Forcadell al·lega que no ha fet res il·legal convocant la junta de portaveus tot i que el PP encara no hagi escollit el seu representant, emparant-se en el fet que els serveis jurídics del Parlament consideren que el dret a tramitar la iniciativa preval sobre el del grup popular a esgotar els terminis per nomenar portaveu. Això provocarà que avui mateix el PP, però també el PSC i Ciutadans, presentin un recurs d'empara al Tribunal Constitucional per evitar que se celebri el ple. Deixar en mans del TC aturar una declaració que exigeix no supeditar-se a les seves decisions és facilitar que s'acusi al tribunal de ser a l'hora jutge i part. Els partits no independentistes estan participant –és de suposar que de forma involuntària– de la construcció dels elements escenogràfics més efectistes per donar la màxima rellevància a l'acte de desobediència que, recordem-ho, va exigir la conferència política de la CUP per donar suport a un futur govern.

DIARI DE GIRONA

CONTRACORRENT

Ferran Joanmiquel

AUTOR I DIRECTOR TEATRAL

«Espanya no pot criticar el tracte d'Hongria als refugiats sirians, perquè fa el mateix amb els subsaharians»

▶ «El rei del Gurugú» ha obert un verkami per ajudar a finançar la producció

ENTREVISTA DE **Albert Soler**
GIRONA

«La policia marroquina els trenca les cames perquè no provin de tornar a saltar la tanca»

Ferran Joanmiquel dirigeix «El rei del Gurugú», una obra que tracta des del punt de vista d'un gos el drama dels subsaharians que volen entrar a Espanya. S'estrena dissabte (19h i 21h) a l'Ateneu de Celrà

P El protagonista és un gos perquè a aquella gent la tracten com a gossos?
R Sovint els tracten pitjor que a gossos. Però és que realment en els camps els immigrants tenen gossos ensinistrats per avisar-los quan s'acosta la policia marroquina.
P O sigui que la història és real?
R La majoria del que surt a l'obra no és ficció, no m'ho he inventat. Cada dos per tres la policia marroquina assalta els campaments dels immigrants que es-

tan esperant per saltar la tanca i els infla a hòsties. A més, els roba les poques pertinences i crema el campament.
P I després què?
R Tornen a muntar un altre campament i al cap d'un temps es repeteix la història. Juquen una mica al gat i la rata. A alguns els han trencat les cames perquè no provin de saltar.
P I a la part espanyola?
R La Guàrdia Civil fa «devolucions en calent», passant-los de nou a la part marroquina, sabent perfectament que allà seran apallissats i torturats.
P Imagino per tant que la seva obra no serà gens còmoda.
R Gens, i malgrat això en Samuel Arango, un fotògraf que ha estat el Gurugú i la tanca, en veure els assajos va dir que

la realitat era inclús pitjor del que mostrem nosaltres.

P Pot Espanya criticar el tracte d'Hongria amb els immigrants?
R Rotundament no. Fa el mateix amb els immigrants a Ceuta i Melilla. A més, com la resta de països europeus, està fugint d'estudi a l'hora d'acollir immigrants sirians. Espanya no és cap exemple de res, al contrari.
P Què pensa quan veu les imatges?
R No entenc res de res, m'indigno i a la vegada em sorprèn que tinguem tan poca memòria. No fa gaire onades d'espanyols van haver de fugir i van ser maltractats a França. Ara som els maltractadors.
P A l'obra els tracta com els nous Ulisses del segle XXI.
R Entre els refugiats i immigrants es dona la «Síndrome d'Ulisses», en arribar a un nou país se senten desubicats, desorientats. A més, busquen una terra promesa, i no deixaran de fer-ho per més que els europeus els posin dificultats. Han deixat de viure el present i viuen només mirant el futur.
P Però l'Ulisses que anava a Ítaca no era Artur Mas?
R (Riallada) Aquests s'han apropiat de la mitologia, home. El viatge difícil de debò és el d'aquesta pobra gent.

OBERTURES ALUMINI - PVC
a la seva mida

OR METAL
972 47 61 27 / ormetal.es

Promoció Ulleres de Marca

-30% DTE. en la montura

-50% DTE. en les lents antireflectants

Dte només aplicable en ulleres completes (montures + lents) No acumulable a altres promocions

novòptica CENTRE ÒPTIC

Plaça Salvador Espriu, 5
Girona 972 21 26 43
www.novopticagirona.com

ELÈCTRICA DE JAFRE SA

COMUNICA
als seus clients i al públic en general que, amb la finalitat de **continuar invertint i de millorar la qualitat del servei elèctric**, caldrà interrompre el subministrament d'energia als clients següents:

CD09 LA SALA
TT.MM: FOIXÀ, ULTRAMORT
HORARI: de 08.00 a 13.00h
DATA: **6 de novembre 2015**
REFERÈNCIA: 4315

Preguem que disculpin les molèsties que els puguem ocasionar.

Per a qualsevol aclariment poden trucar al **972 47 66 40**

INFORMACIÓ